

Iran - China

Chamber of Commerce and Industries

اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

بولتن خبری روزانه

۰۴ مهر ۱۴۰۵

اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

بولتن خبری روزانه اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

مورخ ۰۴ مهر ۱۴۰۵

فهرست

- ۱- کارگران منتظر این خبر مهم باشند
- ۲- دولت در شرایط جنگی نباید در خصوص تامین معاش جامعه با کسی رودربایستی داشته باشد
- ۳- ادامه پروازهای ایران - چین
- ۴- کریدور ریلی ایران-چین؛ مزیت ۳۵ روزه نسبت به تجارت دریایی
- ۵- ضرورت همکاری راهبردی ایران و چین به عنوان دو کشور مکمل
- ۶- آموزش مهارت‌های جدید برای اقتصاد دیجیتال و صنایع نوظهور چین
- ۷- لیانگ‌جو؛ آزمایشگاه خلاقیت‌های تازه هوش مصنوعی در چین
- ۸- روشنی بخشیدن به فراتر از کارخانه‌ها
- ۹- سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی چین، همچنان در فهرست بزرگترین سرمایه‌گذاری‌های جهان قرار دارد
- ۱۰- درآمد ۴۴,۹۳ تریلیون یوانی ۵۰۰ شرکت خصوصی برتر چین طی سال ۲۰۲۵
- ۱۱- افزایش ۴,۸ درصدی درآمد صنعت فرهنگ چین در «برنامه پنج ساله چهاردهم»
- ۱۲- فدراسیون بین‌المللی رباتیک: چین همچنان بزرگترین بازار ربات‌های صنعتی جهان است
- ۱۳- پنج سالگی ابتکار «توسعه جهانی»؛ دستاوردهای ابتکار چینی در کانون توجه رسانه‌های جهان
- ۱۴- سبقت تاریخی خورشید از زغال سنگ در چین؛ صدرنشینی انرژی پاک در ظرفیت برق

اقتصادایرانی: رئیس اتاق بازرگانی ایران و چین با اشاره به فشارهای معیشتی، پیشنهاد افزایش حداقل ۲۵ درصدی دستمزد کارگران را مطرح کرد.

اقتصادایرانی: در شرایطی که موج تورمی فشار کم‌سابقه‌ای بر معیشت خانوارهای کارگری وارد کرده و بحث ترمیم حداقل دستمزد در شورای عالی کار برای دومین بار در سال جاری مطرح شده است، مجیدرضا حریری، رئیس اتاق بازرگانی ایران و چین، افزایش ۲ تا ۳ میلیون تومانی مزد را ناکافی می‌داند و معتقد است حداقل دستمزد باید دست کم ۲۵ درصد افزایش یابد. او با تأکید بر اینکه دستمزد کارگران در بخش تولید صنعتی حداکثر ۷ درصد هزینه نهایی تولید را تشکیل می‌دهد، می‌گوید افزایش هزینه‌های سایر نهاده‌ها و رشد قیمت‌ها، دلیلی برای جلوگیری از افزایش مزد باقی نمی‌گذارد.

مردم در حالی با بزرگترین تورم سال‌های پس از انقلاب دست و پنجه نرم می‌کنند که بیشترین فشار تورم بر کالاهای اساسی مانند خوراکی‌ها و بر دوش اقشار فرودست روستایی و سه دهک فقیر جامعه است. با این که تورم در کل به زیان فرودست و مزدبگیر و به سود سرمایه‌داران است، اما تورمی که این روزها بر اقتصاد ایران حاکم است فشار معیشتی بر فقرا را دو چندان کرده است.

در این شرایط شورای عالی کار تصمیم به سنت شکنی گرفته و بناست برای دومین بار در ۱۴۰۵ حداقل دستمزد را افزایش دهند. این میان شنیده می‌شود دولت در تلاش است تا ماجرای ترمیم مزد را افزایش حداقلی، حدود ۲ تا ۳ میلیون تومانی فیصله دهد. اقدامی که به نظر نمی‌رسد در عمل بتواند چالش‌های معیشتی ۱۶ میلیون کارگر ایران را حل کند.

مجیدرضا حریری، رئیس اتاق بازرگانی ایران و چین و فعال بخش خصوصی، با تأکید بر اینکه سهم دستمزد کارگران از هزینه نهایی کالا در بخش‌های مختلف اقتصاد متفاوت است، گفت: در بخش خدمات هزینه دستمزد سهم بیشتری دارد، اما در تولید صنعتی، دستمزد کارگران حداکثر ۷ درصد از کل هزینه را تشکیل می‌دهد.

وی افزود: امروز نسبت به اسفندماه، هزینه‌های تولید در سایر نهاده‌ها از جمله آب، برق، گاز، حمل‌ونقل و سود تأمین مالی بیش از دو برابر شده است. قیمت‌ها نیز با این تورم بالا خود را تطبیق داده و به همین دلیل امروز نسبت به اسفندماه بیش از ۵۰ درصد تورم را شاهد هستیم.

حریری ادامه داد: این امر بیانگر این است که ما تولیدکنندگان خدمات و کالاهای داخلی، قیمت مصرف‌کننده خود را حداقل ۵۰ درصد بالا برده‌ایم و من نمی‌دانم چه اشکالی دارد دستمزد کارگران هم بالا برود. وقتی همه هزینه‌ها افزایش پیدا کرده است، می‌توانیم دستمزد را هم افزایش دهیم.

وی افزود: بعید می‌دانم هیچ کارفرمایی که سرش به تنش بیارزد مخالف افزایش دستمزد باشد. حتی در صحبت با دوستانم، مخالفتی در بخش خصوصی ندیدیم. خیلی‌ها خودشان ۲۰ تا ۲۵ درصد افزایش داده‌اند؛ بنابراین کارفرمایان هم نسبت به وضعیت مزد احساس خوبی ندارند و برخی بدون فشار قانون هم تا جای ممکن دستمزد کارگران خود را افزایش داده‌اند.

وی ادامه داد: اگر کارگر با ۸ ساعت کار نتواند مخارج حداقلی زندگی خود را که الان می‌گویند ۷۰ تا ۸۰ میلیون تومان است تأمین کند، چه دلیلی وجود دارد که کار کند؟ مزد اگر نتواند هزینه‌های کارگر را تأمین کند، کل فلسفه کار کردن زیر سؤال می‌رود.

حریری با اشاره به افزایش تعداد نیروی کار دوشغله و سه‌شغله اظهار کرد: امروز بخش بزرگی از نیروی کار دوشغله و سه‌شغله شده‌اند و این مسئله مشکل‌ساز است، زیرا هر قدر مشاغل یک فرد بیشتر شود، تمرکز و تعلق او به بنگاه‌هایی که در آنها شاغل است نیز کاهش می‌یابد.

حریری در مورد اینکه گفته می‌شود افزایش مزد احتمالاً در حد ۲ تا ۳ میلیون تومان خواهد بود، گفت: دو، سه میلیون تومان یعنی هیچ. افزایش دستمزد ۱۰ تا ۱۵ درصد مهم نیست و با این تورم گرهی از کار کسی باز نمی‌کند.

وی افزود: من فکر می‌کنم افزایش مزد حداقل باید ۲۵ درصد باشد تا کارگر امکان سر کار آمدن با این قیمت‌ها را داشته باشد.

حریری ادامه داد: کارگری که کارش ثروت‌آفرین است باید تصمیم بگیرد که با این حقوق‌ها بماند یا برود سراغ کار دیگری. از دست دادن نیروی انسانی زیان بزرگی است.

اقتصاد ایرانی

رئیس اتاق بازرگانی ایران و چین تاکید کرد:

دولت در شرایط جنگی نباید در خصوص تامین معاش جامعه با کسی رودربایستی داشته باشد

«مجید رضا حریری» با بیان اینکه اکنون دولت باید شکل جنگی به خود بگیرد، افزود: انتظار می رود دولت در شرایط جنگ مواد غذایی و داروی مورد نیاز مردم را حتی شده به صورت رایگان به آنها برساند. در شرایط جنگی دولت باید شکل جنگی به خود بگیرد.

«مجید رضا حریری» رئیس اتاق بازرگانی ایران و چین در گفت و گو با پایگاه خبری تحلیلی «تحریریه» در خصوص اهمیت حمایت دولت از معیشت مردم در زمان جنگ با توجه به اهداف دشمن برای ایجاد آشوب اجتماعی به چند نکته مهم اشاره کرد و گفت: در شرایطی که بازار ارز به برخی دلایل از جمله عدم بازگشت ارز ناشی از صادرات متشنج و قیمت ها رو به افزایش است، دولت و بانک مرکزی برای جلوگیری از تداوم مسیر افزایش نرخ ارز باید به بازگشت ارز حاصل از صادرات و برخورد با متخلفان ورودی جدی داشته باشند چرا که این موضوع می تواند یکی از عوامل نوسان قیمت در بازار ارز و افزایش فشار تورمی بر مردم باشد.

وی خاطر نشان کرد: تمام ارزهای حاصل از صادرات باید به بانک مرکزی بازگردد نه اینکه در بازار آزاد به فروش برسد چرا که ارز حاصل از صادرات متعلق به بانک مرکزی است و محصول سلسله فعالیت ها، حمایتها و سوبسیدهایی است که منجر به تولید کالا و صادرات آن شده است بنابراین نباید عده ای از سوبسیدها برخوردار باشند و بخش قابل توجهی از مردم تحت فشار قیمتی به سر ببرند.

حریری معتقد است: در شرایط جنگی دولت باید مدیریت بازگشت آرامش به جامعه را داشته باشد، آرامشی که بخش قابل توجهی از آن در حوزه معیشت مردم رقم می خورد. در شرایط جنگی دولت باید شکل جنگی به خود بگیرد و متوجه این موضوع باشد که به دلیل از دست رفتن برخی کسب و کارها، افزایش بیکاری و تعدیل نیرو و کاهش فعالیت بنگاه های تولیدی معیشت بخشی از اقشار جامعه به خطر می افتد. بنابراین سیاست جیره بندی بدون هراس و رودربایستی با کسی اجرا شود.

رئیس اتاق بازرگانی ایران و چین ادامه داد: در شرایط جنگی جیره بندی یک امر عقلانی است چرا که برای حفاظت از حداقل معیشت مردم به کار گرفته می شود در غیر این صورت افراد دارا برخوردارند و نگرانی نسبت به تامین معاش خود ندارند در حالی که بخش

قابل توجهی از مردم جامعه قادر به تامین حداقل ها و ضروریات زندگی خود نیستند؛ پس چاره ای جز حرکت به سمت جیره بندی و فاصله گرفتن از بازار آزاد و نرخ های آزاد در وضعیت جنگی نداریم.

محمد رضا حریری تاکید کرد: در شرایط جنگی همه چیز باید تحت کنترل دولت باشد اعم از قیمت و توزیع کالا؛ ممکن است برخی عنوان کنند در کشوری به پهناوری ایران این موضوع ممکن نیست، قطعاً شدنی است آنها با توجه و نظارت سخت دولت بر نیروهای خود؛ بنابراین اگر دولت بخواهد چنین موضوعی محقق می شود.

رئیس اتاق بازرگانی ایران و چین گفت: در شرایط جنگی بازار نباید سر خود کار کند و مسائل به صورت دلخواه این جریان یا آن جریان نباید مدیریت شود بلکه باید با کسانی که در کار توزیع مناسب و حمایت از معاش مردم کارشکنی می کنند به صورت جدی برخورد شود و کارشکنان قلع و قمع شوند؛ در خصوص تامین معاش جامعه در شرایط جنگی دولت و حاکمیت با کسی نباید رودربایستی داشته باشد چرا که این مسائل شوخی بردار نیست.

وی تصریح کرد: افزایش تورم منجر به کاهش شدید قدرت خرید مردم شده بنابراین انتظار می رود دولت در شرایط جنگ مواد غذایی و داروی مورد نیاز مردم را حتی شده به صورت رایگان به آنها برساند؛ اگر این کار محقق شود مشخصاً می توان گفت دولت حالت جنگی گرفته و نشان داده جز تامین معاش، حفظ سلامت جسم و روان مردم و حمایت از تولید و اشتغال در به چیزی نمی اندیشد.

پایگاه خبری تحلیلی «تحریریه»

ادامه پروازهای ایران - چین؛

با وجود تحریم‌های جدید آمریکا علیه صنعت هوانوردی ایران و تهدید کشورها و شرکت‌هایی که به هواپیماهای ایرانی خدمات فرود، سوخت‌رسانی و زمینی عرضه کنند، پروازهای ایران به چین همچنان ادامه دارد.

به گزارش سرویس بین الملل خبرگزاری صدا و سیما، از پکن، در شرایطی که تحریم‌های جدید آمریکا علیه صنعت هوانوردی ایران از روز گذشته وارد مرحله اجرایی شده و واشنگتن تهدید کرده است کشورها و شرکت‌هایی که به هواپیماهای ایرانی خدمات فرود، سوخت‌رسانی و زمینی عرضه کنند با محدودیت‌های مالی آمریکا روبه‌رو خواهند شد، پروازهای ایران به چین همچنان ادامه دارد؛ تحولی که موضع متفاوت پکن در قبال تحریم‌های یکجانبه آمریکا را بار دیگر برجسته کرده است.

ماجرای دو روز پیش آغاز شد؛ زمانی که اسکات بسنت، وزیر خزانه‌داری آمریکا اعلام کرد از ابتدای مهرماه (۲۳ سپتامبر)، شرکت‌ها و فرودگاه‌هایی که به خطوط هوایی ایران خدمات بدهند، در معرض تحریم قرار خواهند گرفت و حتی ممکن است دسترسی آنها به نظام مالی و دلاری آمریکا محدود شود.

واشنگتن هدف این اقدام را متوقف کردن فعالیت بین‌المللی شرکت‌های هواپیمایی ایران اعلام کرده است؛ سیاستی که در عمل تلاش می‌کند نه از طریق بستن آسمان کشورها، بلکه با فشار بر فرودگاه‌ها، شرکت‌های سوخت‌رسان، خدمات زمینی و سایر طرف‌های تجاری، فعالیت هواپیماهای ایرانی را دشوار کند.

اما پکن در برابر این تهدید، موضع متفاوتی اتخاذ کرده است.

در تازه‌ترین نشست خبری وزارت خارجه چین، خبرنگار خبرگزاری فرانسه مستقیماً از سخنگوی وزارت خارجه چین درباره احتمال فرود پروازهای ایرانی در پکن، گوانگژو و شانگهای و اینکه آیا چین این پروازها را خواهد پذیرفت، سؤال کرد.

گو جیاکون، سخنگوی وزارت خارجه چین، در پاسخ گفت: «چین با تحریم‌های یکجانبه غیرقانونی که مبنایی در حقوق بین‌الملل ندارند و از مجوز شورای امنیت سازمان ملل برخوردار نیستند، مخالف است.»

این موضع در حالی اعلام شد که تنها چند ساعت تا آغاز اجرای تهدیدهای جدید آمریکا علیه صنعت هوانوردی ایران باقی مانده بود؛ و در نخستین ساعات اجرای تحریم‌ها، نشانه‌ای عملی نیز از ادامه ارتباط هوایی ایران و چین دیده شد؛ بر اساس داده‌های ردیابی پرواز، یک فروند هواپیمای ماهان ایر از تهران در روز اول مهر در گوانگژو چین فرود آمد. منابع خبری همچنین از ادامه برنامه پروازهای ایران به شانگهای خبر دادند.

شب گذشته نیز پروازی پکن را به مقصد تهران ترک کرد.

این در حالی است که در همان زمان، شماری از مسیرهای بین‌المللی ایران با محدودیت یا لغو پرواز مواجه شدند؛ از جمله مسیرهایی به بغداد، مسقط، قطر، گرجستان و جمهوری آذربایجان. با این حال، مسیرهای چین همچنان در میان مسیرهای فعال قرار داشتند.

تحریم‌های جدید واشنگتن در واقع ادامه سیاستی چندساله علیه صنعت هوانوردی ایران است. اما اقدام تازه، از یک جهت متفاوت است؛ آمریکا این بار تلاش کرده دامنه فشار را از شرکت‌های ایرانی به شرکت‌ها و فرودگاه‌های خارجی که با این شرکت‌ها همکاری می‌کنند، گسترش دهد.

به همین دلیل، اجرای این سیاست بیش از آنکه صرفاً به تصمیم واشنگتن وابسته باشد، به میزان همراهی سایر کشورها بستگی دارد. در همین نقطه، چین به یکی از مهم‌ترین آزمون‌های سیاست جدید آمریکا تبدیل شده است.

چین از سال‌ها قبل با تحریم‌های یکجانبه آمریکا علیه ایران مخالفت کرده و همواره بر حل اختلافات از مسیر مذاکره و چارچوب‌های چندجانبه تأکید داشته است. وزارت خارجه چین حتی در دیدار اخیر وانگ‌یی، وزیر خارجه چین، با عباس عراقچی در پکن اعلام کرد سیاست چین در قبال ایران «تداوم و ثبات» دارد و پکن آماده تقویت همکاری با تهران برای حفاظت از حقوق و منافع مشروع ایران است.

اهمیت تحولات اخیر زمانی بیشتر می‌شود که بدانیم شی جین‌پینگ، رئیس‌جمهور چین، روز چهارشنبه اول مهرماه وارد واشنگتن شد و مذاکرات او با دونالد ترامپ در پایتخت آمریکا در جریان است.

ایران نیز یکی از موضوعات مهم در دستور کار گسترده روابط چین و آمریکا محسوب می‌شود. پیش از سفر شی، برخی محافل سیاسی در واشنگتن از رئیس‌جمهور آمریکا خواسته بودند در مذاکرات با رهبر چین، موضوع روابط پکن و تهران را مطرح کند؛ بنابراین ادامه پروازهای ایران به چین در آستانه و هم‌زمان با دیدار شی و ترامپ، از منظر سیاسی قابل توجه است؛ اما آنچه می‌توان با استناد به مواضع رسمی گفت این است که پکن تحریم‌های یکجانبه آمریکا را مبنای حقوقی الزام‌آوری برای خود نمی‌داند. از سوی دیگر، پکن و واشنگتن در حالی درباره ایران اختلاف نظر دارند که هم‌زمان تلاش می‌کنند دامنه اختلافات خود را در حوزه‌های مختلف مدیریت کنند.

شی جین‌پینگ در بدو ورود به واشنگتن تأکید کرد که چین و آمریکا باید «شریک، نه رقیب» باشند و دو کشور باید روابطی با همکاری بیشتر، رقابت کنترل‌شده و مدیریت اختلافات ایجاد کنند.

خبرگزاری صدا و سیما

کریدور ریلی ایران-چین؛ مزیت ۳۵ روزه نسبت به تجارت دریایی

در حالی که زمان تجارت دریایی ایران و چین ۴۵ تا ۵۰ روز است کریدور ریلی این زمان را به ۱۵ روز کاهش می دهد.

به گزارش خبرگزاری تسنیم، روشن بخش قنبری، با اشاره به شرایط ایجادشده در پی تحولات منطقه‌ای، اظهار کرد: سازمان توسعه تجارت با هدف ایجاد مسیرهای پایدار، راهبرد توسعه کریدوری خود را بر استفاده از ظرفیت سایر مرزها و مسیرهای حمل‌ونقلی متمرکز کرده است.

وی افزود: یکی از این مسیرها، کریدور ریلی ایران-چین است که با وجود برخی مشکلات و موانع، طی چند ماه گذشته فعال بوده و تجار و بازرگانان در حال ارسال کالا از این مسیر در دو جهت ایران و چین هستند.

مزیت ۳۵ روزه حمل ریلی کالا به چین در مقایسه با دریا

قنبری با بیان اینکه حمل کالا از مسیر دریایی ممکن است حدود ۴۵ تا ۵۰ روز زمان ببرد، گفت: در مسیر ریلی، این زمان به حدود ۱۵ روز کاهش پیدا می کند که مزیت قابل توجهی برای تجارت و افزایش سرعت جابه‌جایی کالا محسوب می شود.

معاون ارتقای کسب‌وکارهای بین‌المللی سازمان توسعه تجارت ایران با اشاره به تفاوت ظرفیت حمل دریایی و ریلی ادامه داد: ظرفیت حمل‌ونقل دریایی به مراتب بیشتر از ظرفیت ریلی است؛ برای نمونه، کشتی‌های بزرگ می‌توانند حجم بسیار بیشتری از کالا را جابه‌جا کنند، در حالی که ظرفیت هر رام قطار حدود هزار تن است. همین تفاوت ظرفیت موجب ایجاد صف برای ارسال کالا از مسیر ریلی شده است.

کریدوری با دسترسی گسترده از ایران تا چین

وی درباره مسیر طراحی شده برای این کریدور توضیح داد: مسیر از بندر خشک پیشگامان کبیر یزد آغاز می‌شود و پس از عبور از بندر خشک اصفهان، از طریق ترکمنستان و قزاقستان به چین می‌رسد و در نهایت به بندر خشک «ییوو» متصل می‌شود.

قنبری، انتخاب این مسیر را با توجه به پیوند رویه‌های تجاری ایران با بندر شانگهای، اقدامی هوشمندانه دانست و افزود: این انتخاب به تجار اجازه می‌دهد بدون تغییر اساسی در رویه‌های تجاری خود، از ظرفیت این مسیر استفاده کنند.

دو بار جابه‌جایی کانتینر؛ یکی از گلوگاه‌های مسیر

معاون سازمان توسعه تجارت ایران یکی از چالش‌های این مسیر را تفاوت عرض ریل در برخی کشورها عنوان کرد و گفت: در مسیر عبور قطار از ترکمنستان و قزاقستان، به دلیل تفاوت استاندارد ریل، کانتینرها باید در برخی نقاط جابه‌جا شوند. این عملیات موجب ایجاد وقفه در مسیر می‌شود و تلاش می‌کنیم با افزایش سرعت این فرآیند، زمان حمل کاهش پیدا کند.

وی تأکید کرد: در شرایط کنونی، نباید تمام ظرفیت لجستیکی کشور به یک مسیر وابسته باشد و استفاده هم‌زمان از حمل‌ونقل ریلی، جاده‌ای و دریایی می‌تواند به ایجاد شریان‌های جدید تجاری کمک کند.

حل مشکل بازگشت کانتینر خالی

قنبری همچنین از راه‌اندازی حمل دوطرفه در این کریدور خبر داد و گفت: یکی از مشکلات گذشته این بود که کانتینر پس از ورود کالا به ایران، ممکن بود خالی به مبدأ بازگردد و هزینه مضاعفی به صادرکننده یا واردکننده تحمیل کند.

وی افزود: طی هفت تا هشت ماه گذشته تلاش شده این مشکل برطرف شود و اکنون کالاهای صادراتی ایران نیز در مسیر بازگشت، ظرفیت کانتینرها را تکمیل می‌کنند؛ به این ترتیب، بخشی از هزینه‌های حمل کاهش می‌یابد و کالاهای ایرانی می‌توانند با وجود هزینه بالاتر حمل ریلی، مزیت رقابتی خود را در بازار هدف حفظ کنند.

اولویت با کالاهای ضروری و مورد نیاز کشور

معاون ارتقای کسب‌وکارهای بین‌المللی سازمان توسعه تجارت ایران در ادامه درباره اولویت‌بندی کالاهای وارداتی از مسیر چین گفت: پس از تحولات اخیر، کمیته اضطرار با حضور دستگاه‌های مرتبط با حوزه تجارت تشکیل شد و اولویت نخست، تأمین کالاهای اساسی و مورد نیاز مردم قرار گرفت.

به گفته قنبری، مواد غذایی، دارو و تجهیزات پزشکی و همچنین نهاده‌ها و اقلام ضروری مورد نیاز بخش تولید، در اولویت واردات قرار گرفته‌اند.

وی خاطرنشان کرد: در حال حاضر واردکنندگان امکان واردات حدود ۲۵۰۰ تا ۲۸۰۰ کد تعرفه را دارند و خارج از این فهرست، امکان واردات کالا وجود ندارد؛ بنابراین غربالگری و اولویت‌بندی کالاها در این مسیر انجام شده است.

تسینیم

ضرورت همکاری راهبردی ایران و چین به عنوان دو کشور مکمل

مزیت اصلی رابطه ایران و چین نه در وابستگی یک طرف به دیگری، بلکه در نقش مکمل دو کشور نهفته است.

به گزارش گروه بین الملل خبرگزاری تسنیم، روابط ایران و چین پیشینه‌ای بیش از دو هزار سال دارد و این روابط از دوران باستان، عمده‌تاً از طریق مسیرهای تجاری و به ویژه جاده ابریشم، میان دو تمدن شکل گرفته است. این روابط تاریخی مبتنی بر همکاری و احترام متقابل در طول سال‌های متمادی ادامه داشته و هیچ گونه سابقه تاریخی منفی و خصمانه‌ای بین دو کشور وجود نداشته است. با وجود تغییر بنیادین در ساختار نظام بین‌الملل و ماهیت روابط اقتصادی، کماکان ارتباط میان دو تمدن مبتنی بر نیازهای مشترک ژئوپلیتیکی و فناورانه استمرار داشته است.

چین، بزرگ‌ترین واردکننده انرژی جهان است که برای تداوم رشد اقتصادی خود بیش از هر چیز به تأمین پایدار منابع و حفظ امنیت انرژی نیاز دارد. یکی از راه‌های رسیدن به این مقصود، وجود امنیت در مسیرهای انتقال انرژی به‌ویژه تنگه هرمز است. تنگه هرمز به عنوان یکی از مهم‌ترین گلوگاه‌های تجاری و انرژی در دنیا، نقشی تعیین‌کننده در امنیت اقتصادی چین ایفا می‌کند.

چین به دلیل نیاز قابل توجه خود به انرژی، یکی از کشورهایی است که وابستگی زیادی به تنگه هرمز دارد. این کشور پیش از تجاوز آمریکا و رژیم صهیونیستی به ایران در اوایل سال ۲۰۲۶، ۵۵ درصد از حدود ۱۱ میلیون بشکه نفت وارداتی روزانه و ۲۵ درصد از حدود ۹۴ میلیارد متر مکعب گاز طبیعی مایع‌شده [۱] (ال ان جی) [۲] سالانه خود را از طریق تنگه هرمز وارد می‌کرد. همچنین سالانه ۱۶۳ میلیارد دلار کالای چینی از تنگه هرمز به کشورهای حاشیه خلیج فارس صادر می‌شد.

اهمیت تنگه هرمز برای چین در شرایطی است که ایران در نبرد اخیر با آمریکا نشان داده است که به دلیل موقعیت ژئوپلیتیکی و قدرت نظامی خود، می‌تواند جریان عبور کالا و نفت و گاز از این تنگه راهبردی را در تنش‌های احتمالی کنترل کند. از سوی دیگر عدم وابستگی جمهوری اسلامی ایران به آمریکا برخلاف سایر کشورها نظیر عمان موقعیتی راهبردی برای چین است تا در شرایط خاص امنیت انرژی خود را حفظ نماید.

درحقیقت اگر جمهوری اسلامی ایران با رویکرد کنونی در منطقه غرب آسیا مستقر نبود، تنگه راهبردی هرمز نیز در کنترل آمریکا و هم‌پیمانان منطقه‌ای آن قرار می‌گرفت. در نتیجه ۵۵ درصد از نفت و ۲۵ درصد از ال ان جی وارداتی چین از منابع تا مسیرها در کنترل آمریکا قرار می‌گرفت و در صورت ایجاد اختلال همزمان در تنگه مالاکا توسط آمریکا، عملاً چین محاصره اقتصادی می‌شد.

با این وجود، چین هیچ‌گاه هزینه‌ای راهبردی در مقابل این امتیاز ارزشمند نپرداخته و صرفاً به خرید میزان محدودی از نفت ایران و فروش کالاهای دومانظوره بسنده کرده است. این در شرایطی است که ایران و چین مجموعه‌ای از نیازها و ظرفیت‌های مکمل دارند؛ یعنی اگر چین محدودیت ژئوپلیتیک، نیاز انرژی و مواد اولیه معدنی و امثال آن را دارد، ایران می‌تواند این نیازها را برطرف سازد. از سوی دیگر، اگر ایران نیاز به فناوری‌های پیشرفته دارد، چین نیز می‌تواند این امر را محقق سازد.

در مجموع، پیوند ایران و چین را نمی‌توان صرفاً در چارچوب مبادلات محدود تجاری یا خریدوفروش نفت تعریف کرد؛ بلکه این رابطه از ظرفیت‌های ژئوپلیتیکی و اقتصادی متقابلی برخوردار است که می‌تواند مبنای یک همکاری پایدار و هدفمند قرار گیرد. ایران با برخورداری از موقعیت راهبردی، منابع گسترده انرژی و مواد اولیه، می‌تواند بخشی از نیازهای حیاتی چین را تأمین و به امنیت مسیرهای انرژی آن کمک کند؛ در مقابل، چین نیز با تکیه بر توانمندی‌های فناورانه خود می‌تواند بخشی از نیازهای ایران را پاسخ دهد.

از این منظر، مزیت اصلی رابطه ایران و چین نه در وابستگی یک طرف به دیگری، بلکه در نقش مکمل دو کشور نهفته است؛ ظرفیتی که در صورت تبدیل شدن به همکاری‌های متوازن و متقابل، می‌تواند روابط تهران و پکن را از سطح تعاملات محدود کنونی به یک شراکت راهبردی مؤثرتر ارتقا دهد.

تس‌نیم

آموزش مهارت‌های جدید برای اقتصاد دیجیتال و صنایع نوظهور چین

چین در حال بازطراحی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای خود برای پاسخ به نیازهای مشاغل است که بسیاری از آنها تا چند سال پیش وجود نداشتند. در چهل‌وهشتمین مسابقات جهانی مهارت در شانگهای، فناوری وسایل نقلیه ریلی، سامانه‌های هوایی بدون سرنشین، فناوری امنیت هوشمند، آزمون نرم‌افزار، طراحی رسانه‌های تعاملی دیجیتال، فناوری پروتزهای دندانی و خرده‌فروشی برای نخستین بار به رقابت‌ها اضافه شده‌اند.

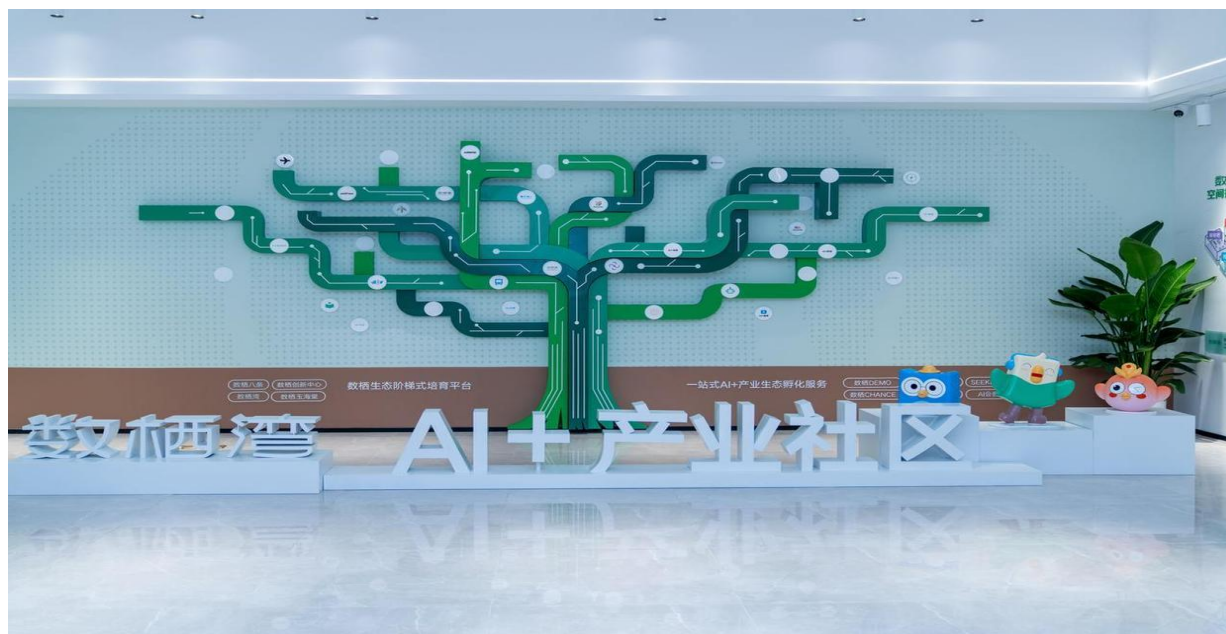

در بخش فناوری وسایل نقلیه ریلی، شرکت‌کنندگان باید مهارت‌هایی از جمله کار با تجهیزات برق فشار قوی، سامانه‌های ترمز و تهویه، درها و چرخ‌ها و همچنین تشخیص نقص و تعمیرات را به کار بگیرند. در بخش سامانه‌های هوایی بدون سرنشین نیز شرکت‌کنندگان پهپادها را از حدود ۲۰۰ قطعه مونتاژ، برنامه‌ریزی و آزمایش می‌کنند.

این تغییرات همزمان با تلاش چین برای هماهنگ کردن آموزش فنی با تحولات سریع صنعت انجام می‌شود. وزارت آموزش چین در ماه ژوئیه ۲۷ رشته جدید را به فهرست آموزش‌های فنی و حرفه‌ای اضافه کرد که حوزه‌هایی مانند اقتصاد دیجیتال، اقتصاد ارتفاع پایین، تجهیزات پیشرفته و خدمات نوظهور را پوشش می‌دهد.

اقتصاد دیجیتال چین اکنون به بیش از ۵۰ تریلیون یوان، (۷,۴۱ تریلیون دلار) رسیده و شکاف نیروی انسانی متخصص در این حوزه در سال ۲۰۲۵ نزدیک به ۳۰ میلیون نفر بوده است. با این حال، مسئولان هشدار می‌دهند آموزش نیروی ماهر ممکن است ۳ تا ۴ سال زمان ببرد، در حالی که فناوری‌های نوظهور با سرعت بسیار بیشتری تغییر می‌کنند.

به همین دلیل، مراکز آموزشی به برنامه‌های آزمایشی و کوتاه‌مدت روی آورده‌اند و همکاری مستقیم با شرکت‌ها را گسترش داده‌اند تا محتوای آموزشی سریع‌تر با نیازهای واقعی صنعت هماهنگ شود.

در اواسط ماه مه، نشریه نیویورکر از لیانگ‌جو در هانگ‌جو بازدید کرد و تصویری منحصر به فرد از رونق هوش مصنوعی در چین ارائه داد. لیانگ‌جو که به معنای «شهر آبی زیبا» است، به مقصدی مقرون به صرفه برای متخصصان فناوری از شهرهای بزرگ تبدیل شده است.

این منطقه مدرنیته‌ای شیک را با فضایی روستایی ترکیب کرده است؛ جایی که برنامه‌نویسان «کدنویسی مبتنی بر ارتعاش» را تجربه می‌کنند؛ یعنی به جای نوشتن دستی کد، با هوش مصنوعی گفت‌وگو می‌کنند تا نرم‌افزار بسازند. در کنار یک مرکز هنری که با شکوفه‌های گیلان احاطه شده، جوانان با لحنی آرام درباره کیمی و کدکس از شرکت اوپن‌ای‌آی صحبت می‌کنند؛ سگ‌ها کنار پاهایشان دراز کشیده‌اند و هنگام کدنویسی، لاته شیر جو دوسر نیز در دسترس آنهاست.

برخلاف «ابزارهایی» که گول‌های بزرگ فناوری به آنها علاقه دارند، نرم‌افزارهایی که در لیانگ‌جو ساخته می‌شوند، سرشار از خلاقیت و ابتکار هستند. یکی از آنها «فوکوس فلایت» است؛ برنامه‌ای با صدای سفید که محیط یک پرواز را به شکلی فراگیر شبیه‌سازی می‌کند. «یومایند» نیز یک ابزار گردش کار هوش مصنوعی است که به عنوان «مغز دوم» معرفی شده است.

همچنین اپلیکیشنی وجود دارد که از هوش مصنوعی برای تفسیر «با زی» یا نمودارهای تولد سنتی چین برای کاربران استفاده می‌کند؛ سرویسی که تاکنون صدها هزار مشترک جذب کرده است. در غرب نیز افزایش مشابهی در استفاده از چت‌بات‌های همراه و درمانی مبتنی بر هوش مصنوعی دیده می‌شود که ناشی از تقاضایی مشابه برای دریافت راهنمایی معنوی است.

ظهور لیانگ‌جو تصادفی نبود. ابتکار «جه‌جیانگ دیجیتال» فناوری اطلاعات را به موتور جدیدی برای صنعت تبدیل کرد و دولت محلی نیز توسعه فناوری‌های پیشرفته را در اولویت قرار داد. ظهور هوش مصنوعی سلطه شرکت‌های بزرگ فناوری را تا حدی دگرگون کرد و به افراد امکان داد با کمک هوش مصنوعی نرم‌افزارهایی بسازند که پیش از این به یک تیم کامل نیاز داشت.

چی شی‌فو، مدیر محصول سابق اهل پکن، به لیانگ‌جو نقل مکان کرد و یک اتاق اضافی را به محلی برای گردهمایی برنامه‌نویسان، کارآفرینان و سرمایه‌گذاران تبدیل کرد و زمینه همکاری‌های متعددی را فراهم آورد. یکی از بازدیدکنندگان با تعجب گفت: «این مکان پر از استعداد‌های پنهان است؛ ممکن است در حال ارائه یک نسخه آزمایشی از محصول خود باشید، اما ناگهان یک میلیارد را در میان حاضران ببینید!»

در مارس ۲۰۲۵، تیم کوک، مدیرعامل اپل، در سفری غیرمنتظره به لیانگ جو رفت و با دو تیم تولید محتوای ویدیویی حوزه فناوری، یعنی «هوری کین ویدئو» و «سلام معلم، اسم من هه تونگ شوئه است» که در هانگ جو مستقر بودند، دیدار کرد.

شبی دیروقت، «لوای»، میزبان گروه، مهمانان را به پشت بام برد تا ستارگان را تماشا کنند. او به این فکر می کرد که ساکنان باستانی لیانگ جو هزاران سال پیش نیز همین آسمان را می دیدند و موقعیت ستارگان را در نقشه های کهن ثبت می کردند.

آن نقشه های ستاره شناسی شاید نشان دهنده این واقعیت باشند که فارغ از هرج و مرج حاکم بر جهان، نظمی بنیادین همچنان وجود دارد؛ نظمی که انسان قادر به درک و شناخت آن است. در عصر پیشرفت شتابان هوش مصنوعی، توسعه دهندگان لیانگ جو نیز کدنویسی را همچون قلمی به کار گرفته اند تا فصل تازه ای از شناخت و آگاهی را بر پهنه این سرزمین باستانی بنگارند.

CGTN فارسی

روشنی بخشیدن به فراتر از کارخانه‌ها

آخرین داده‌های «اداره ملی انرژی» چین نشان می‌دهد که میزان مصرف برق چین در ماه اوت از مرز ۱ تریلیون کیلووات‌ساعت گذشت. بر اساس این داده‌ها، مجموع مصرف برق چین در سال ۲۰۲۵ به ۱۰,۴ تریلیون کیلووات‌ساعت رسید و از این نظر چین به نخستین کشور جهان تبدیل شد که در یک سال، بیش از ۱۰ تریلیون کیلووات‌ساعت برق مصرف کرده که این رقم تقریباً ۲,۵ برابر مصرف سالانه ایالات متحده (حدود ۴,۲ تریلیون کیلووات‌ساعت) است.

نخستین برداشت بسیاری از ناظران این است که چین به عنوان یک قدرت صنعتی بزرگ، با داشتن پایگاه‌های تولیدی گسترده و فناوری هوش مصنوعی، مراکز داده و خودروهای برقی در حال رشد به میزان زیادی از انرژی نیاز دارد. عمده کارشناسان و رسانه‌های غربی بر پایه همین دیدگاه، توسعه صنعت برق چین را نشانه‌ای از تلاش پکن برای «سلطه» یافتن بر بخش‌های صنعت و فناوری می‌دانند، اما هدف از توسعه صنعت برق در چین صرفاً رقابت صنعتی نیست و فراهم کردن یک زندگی مدرن و مقرون به صرفه برای مردم عادی را نیز در برمی‌گیرد.

از سال گذشته کشاورزان بخش‌های کوهستانی «لیوپان» در منطقه خودمختار «نینگ‌شیا هویی» واقع در شمال غربی چین که در گذشته از زغال سنگ یا هیزم برای گرمایش و پخت‌وپز استفاده می‌کردند، توانسته‌اند به شبکه سراسری برق کشور دسترسی پایدار داشته باشند. بسیاری از آنها در خانه‌های خود از لوازم خانگی مدرن استفاده می‌کنند، خودروی برقی دارند و استفاده از سیستم‌های گرمایشی برقی نیز به طور فزاینده در حال رواج پیدا کردن است. هزینه کمتر از ۰,۴۵ یوانی (۰,۰۷ دلار) هر کیلووات‌ساعت مصرف برق و بهره‌برداری از تخفیف‌های مربوط به زمان مصرف، نشان می‌دهد که در کنار «دسترسی» داشتن به برق، «مقرون به صرفه بودن» این منبع انرژی به بخشی از واقعیت زندگی آنان تبدیل شده است.

خانه‌های تمیزتر، هوای سالم‌تر و رها شدن از دردسرهای حمل‌ونقل سوخت نشان می‌دهد که گذار از زغال سنگ و هیزم به مصرف برق، زندگی روزمره را دگرگون می‌کند. خودروهای برقی هزینه‌های رفت‌وآمد را کاهش می‌دهند. برق مطمئن، امکاناتی نظیر یخچال، ارتباطات مخابراتی، آموزش آنلاین و تجارت الکترونیک را به مناطق روستایی می‌آورد. برای شهرنشینان، برق یکی از خدمات عمومی عادی است، اما برای خانواده‌های ساکن مناطق کوهستانی، دروازه‌ای به سوی مدرنیته محسوب می‌شود.

هزینه برق خانگی در چین ۰,۰۸ دلار به ازای هر کیلووات ساعت است که به مراتب ارزان تر از ایالات متحده (۰,۱۷ دلار) و آلمان (۰,۴۱ دلار) است. البته قیمت برق را نمی توان به سادگی مقایسه کرد، چرا که کشورها از نظر ترکیب منابع انرژی، نظام مالیاتی، سیستم های انتقال و توزیع، سازوکارهای یارانه ای و قوانین بازار با یکدیگر تفاوت دارند. اما برای یک خانوار معمولی، ملموس ترین تجربه، همان قبض ماهانه است. قیمت های پایین و باثبات باعث می شود که هزینه های تهویه مطبوع، آب گرم کن، گرمایش و شارژ خودروهای برقی هرگز به باری سنگین برای خانواده ها تبدیل نشود.

ویژگی متمایز توسعه صنعت برق چین در دنبال کردن هم زمان دو هدف است: از یک سو، زیربنای بزرگ ترین سیستم صنعتی جهان را تشکیل می دهد و فعالیت های تولیدی، اقتصاد دیجیتال و صنایع نوظهور را پشتیبانی می کند و از سوی دیگر، با زندگی روزمره ساکنان شهرها و روستاها پیوند خورده و دسترسی آسان تعداد بیشتری از خانواده ها به انرژی پایدار، پاک و مقرون به صرفه را تضمین می کند.

به همین دلیل روایت ساده انگارانه گسترش صنعت برق در جهت تلاش برای «سلطه» درست نخواهد بود. بی تردید چین باید با افزایش توانمندی های صنعتی خود همچنان بتواند رقابت در انقلاب جدید فناوری را حفظ کند اما هدف مهمتر، گسترش هرچه وسیع تر زیرساخت های مدرن، ایجاد شرایط بهره مندی گسترده مردم از دستاوردهای توسعه صنعتی و فراهم کردن شرایط زندگی بهتر برای تک تک افرادی است که در این کشور ۱,۴ میلیارد نفری زندگی می کنند.

مصرف ۱۰ تریلیون کیلووات ساعت برق، تنها به معنای چرخیدن چرخ ماشین آلات کارخانه ها و یا مشغول فعالیت بودن سرورهای مراکز داده نیست و نمادی از گرمای یک خانه روستایی کوهستانی در شب های زمستان، چراغ روشن برای نوشتن مشق شب کودکان، هزینه کمتر تردد خودروهای برقی میان روستاها و تجلی ساده ترین و سزاوارترین خواسته میلیون ها خانواده برای داشتن زندگی بهتر است.

در کنار نیاز صنعت به تأمین برق پایدار، زندگی روزانه مردم نیز نیازمند دسترسی مطمئن و فراگیر به برق است. پی بردن به این موضوع باعث می شود، مفهوم مدرنیزاسیون چین را بهتر درک کرد. فرایند مدرنیزاسیون چین بر پایه تقلید از الگوی کشورهای دیگر و یا رقابت با آنها شکل نگرفته؛ این مسیر شرایط خاص چین، مقیاس جمعیتی و سطح توسعه چین را دنبال می کند و در آن، قدرت صنعتی و بهبود کیفیت زندگی روزمره، یکدیگر را تقویت می کنند و دوشادوش هم پیش می روند.

CGTN فارسی

سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی چین، همچنان در فهرست بزرگترین سرمایه‌گذاری‌های جهان قرار دارد

وزارت بازرگانی، اداره ملی آمار و اداره ملی مدیریت ارز چین روز چهارشنبه ۲۳ سپتامبر به طور مشترک «اطلاعیه آماری سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی چین در سال ۲۰۲۵» را منتشر کردند.

براساس این اطلاعیه، سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی چین همچنان در فهرست بزرگترین سرمایه‌گذاری‌های جهان قرار دارد و روند سرمایه‌گذاری متنوعی را نشان می‌دهد. در سال ۲۰۲۵، میزان سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی چین به ۲۱۳,۵۸ میلیارد دلار آمریکا رسید که نسبت به سال قبل ۱۱,۱ درصد افزایش یافته است و با حجم سرمایه‌گذاری خارجی ۳,۴ تریلیون دلار، جایگاه خود را در میان سه کشور برتر جهان برای نهمین سال متوالی حفظ کرده و ۷,۴ درصد از سرمایه‌گذاری جهانی را به خود اختصاص داده است.

این اطلاعیه همچنین نشان می‌دهد که سرمایه‌گذاری خارجی چین به نتایج قابل توجه برد-برد دست یافته است. تا پایان سال ۲۰۲۵، چین ۵۸ هزار شرکت در ۱۸۹ کشور و منطقه تاسیس کرده و در مجموع ۴,۷۶۱ میلیون نفر، از جمله ۲,۹۶۵ میلیون کارمند خارجی در این شرکت‌ها مشغول کار هستند. شرکت‌های چینی به طور فعال در اقتصادهای جهانی و منطقه‌ای خارج از کشور مشارکت کرده و نه تنها توسعه خود را هدایت می‌کنند و رقابت‌پذیری خود را افزایش می‌دهند، بلکه سهم قابل توجهی در توسعه صنعتی کشورهای میزبان و ثبات و امنیت زنجیره‌های تأمین جهانی نیز ادا کرده اند.

همکاری طرح کمربند و جاده نیز نتایج مثمر ثمری به همراه داشته است. بر اساس این اطلاعیه، در سال ۲۰۲۵، شرکت‌های چینی ۴۶,۰۵ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری مستقیم در کشورهای شرکت‌کننده در طرح کمربند و جاده انجام داده‌اند که ۲۱,۶ درصد از کل سرمایه‌گذاری خارجی آنها در آن سال را تشکیل می‌دهد. ۲۲ هزار شرکت در کشورهای شرکت‌کننده در طرح کمربند و جاده تاسیس شده که کل سرمایه‌گذاری آنها به ۴۰۷,۲۵ میلیارد دلار رسید. طرح کمربند و جاده بستری گسترده برای سرمایه‌گذاری خارجی شرکت‌های چینی فراهم کرده و به الگوی مثبتی از "مشاوره مشترک، ساخت مشترک و منافع مشترک" دست یافته است.

CGTN فارسی

درآمد ۴۴,۹۳ تریلیون یوانی ۵۰۰ شرکت خصوصی برتر چین طی سال ۲۰۲۵

چین روز سه‌شنبه فهرست ۵۰۰ شرکت خصوصی برتر این کشور در سال ۲۰۲۶ را منتشر کرد که براساس آن، درآمد عملیاتی ۱۱۰ شرکت از ۱۰۰ میلیارد یوان (۱۴,۸۲ میلیارد دلار) فراتر رفته است؛ موضوعی که رشد بخش خصوصی چین را نشان می‌دهد.

بر اساس این فهرست که از سوی فدراسیون ملی صنعت و بازرگانی چین در شهر تیان‌جین منتشر شد، شرکت جی‌دی، شرکت علی‌بابا چین و گروه هنگ‌لی سه جایگاه نخست را به خود اختصاص دادند.

این بررسی، بیست‌وهشتمین نظرسنجی گسترده فدراسیون ملی صنعت و بازرگانی چین از شرکت‌های خصوصی است. امسال ۶,۳۵۰ شرکت با درآمد عملیاتی بیش از یک میلیارد یوان در سال ۲۰۲۵ در این نظرسنجی شرکت کردند و ۵۰۰ شرکت دارای بیشترین درآمد در فهرست نهایی قرار گرفتند.

بر اساس نتایج این بررسی، ۵۰۰ شرکت خصوصی برتر چین در سال ۲۰۲۵ در مجموع ۴۴,۹۳ تریلیون یوان درآمد عملیاتی داشتند که نسبت به سال قبل ۴,۳۵ درصد افزایش یافته است. سود خالص مجموع این شرکت‌ها نیز به ۱,۸۳ تریلیون یوان رسید و ۱۷ شرکت هرکدام بیش از ۲۰ میلیارد یوان سود خالص ثبت کردند.

شرکت‌های تولیدی حاضر در این فهرست نیز درآمد عملیاتی مجموعاً ۳۲,۲۲ تریلیون یوان داشتند که رشد سالانه ۸,۷۳ درصدی را نشان می‌دهد.

این شرکت‌ها همچنین حضور خود را در صنایع نوظهور راهبردی و صنایع آینده گسترش داده‌اند. بر اساس داده‌های ارائه‌شده، ۳۱۱ شرکت در ۶۷۹ طرح مربوط به صنایع نوظهور راهبردی سرمایه‌گذاری کرده و ۸۲ شرکت نیز ۱۱۲ طرح در صنایع آینده راه‌اندازی کرده‌اند.

مجموع هزینه‌های تحقیق و توسعه شرکت‌های برتر که اطلاعات مربوطه را ارائه کردند، به ۱,۲۶ تریلیون یوان رسید و میانگین سرمایه‌گذاری آنها در این بخش ۲,۹۵ درصد درآمدشان بود. این شرکت‌ها همچنین در سال گذشته ۱,۳ تریلیون یوان مالیات پرداخت کردند.

افزایش ۴,۸ درصدی درآمد صنعت فرهنگ چین در «برنامه پنج ساله چهاردهم»

وانگ جیهان هوا معاون وزیر فرهنگ و گردشگری چین در یک کنفرانس خبری روز ۲۴ سپتامبر دفتر مطبوعاتی ملی چین در شروع «برنامه پنج ساله پانزدهم»، اعلام کرد که تا سال ۲۰۲۵، درآمد عملیاتی صنعت فرهنگ ملی چین به ۸,۲۰ تریلیون یوان رسید و در طول برنامه پنج ساله چهاردهم، سالانه به طور متوسط ۴,۸ درصد رشد داشت.

وی افزود که تعداد سفرهای داخلی در دوره برنامه پنج ساله چهاردهم به ۵۲,۶ میلیارد نفر و مجموع هزینه‌ها به ۳,۶ تریلیون یوان رسید که هر دو رکورد تاریخی محسوب می شوند. همچنین تعداد نمایش های درآمدزا به ۶۴۰ هزار نمایش رسید و درآمد فروش بلیط به ۶,۶۱ میلیارد یوان رسید که رشد سالانه هر دو بیش از شش درصد بود.

CGTN فارسی

فدراسیون بین‌المللی رباتیک: چین همچنان بزرگترین بازار ربات‌های صنعتی جهان است

گزارش فدراسیون بین‌المللی رباتیک که روز پنجشنبه ۲۴ سپتامبر منتشر شد، نشان می‌دهد که تعداد ربات‌های صنعتی تازه نصب شده در چین در سال ۲۰۲۵ به ۳۵۴ هزار واحد رسید که تقریباً ۵۹ درصد از کل آمار جهانی را تشکیل می‌دهد و رکورد جدیدی را ثبت کرده است.

بر اساس آمار و ارقام ارائه شده در این گزارش، جایگاه چین به عنوان بزرگترین بازار ربات‌های صنعتی جهان همچنان حفظ شده است.

این گزارش حاکی است که بازار ربات‌های صنعتی چین هنوز پتانسیل رشد قابل توجهی دارد و انتظار می‌رود از اکنون تا سال ۲۰۲۹، نرخ رشد سالانه متوسط ۵ تا ۱۰ درصد را حفظ کند.

CGTN فارسی

پنج سالگی ابتکار «توسعه جهانی»: دستاورهای ابتکار چینی در کانون توجه رسانه‌های جهان

رسانه‌های چند کشور در روزهای اخیر، با انتشار مقاله‌هایی درباره ابتکار توسعه جهانی چین، نوشتند که این ابتکار به دلیل منفعت رساندن واقعی به مردم کشورهای گوناگون، به طور گسترده مورد پذیرش و ستایش جهان قرار گرفته است.

این ابتکار در زمینه‌های کاهش فقر، امنیت غذایی، بهداشت عمومی، اقتصاد دیجیتال، پیوند و ارتباطات، و گذار زیست محیطی به سمت سبز، شمار زیادی از طرح‌های همکاری را به انجام رسانده است.

تصویر: پل دریایی لوبا در ایالت ساراواک مالزی که توسط شرکت‌های چینی ساخته شده است، پس از افتتاح، به سالها وابستگی ساکنان محلی به شناورها را پایان داد و نیروی تازه‌ای به صنعت حمل و نقل ساحلی و توسعه اقتصادی آن منطقه بخشید.

پایگاه اینترنتی روزنامه «تایمز مانیل» در فیلیپین گزارش داد که ابتکار توسعه جهانی در سال ۲۰۲۱ از سوی شی جین‌پینگ رئیس‌جمهوری چین، پیشنهاد شد. در پنج سال گذشته، این ابتکار در مجموع بیش از ۲۳ میلیارد دلار منابع را جذب کرده است. همچنین بیش از ۱۸۰۰ پروژه همکاری کوچک و مفید را اجرا نموده است. این ابتکار بیش از ۲۰۰ هزار نفر از نیروهای متخصص را آموزش داده است و رفاه ملموسی را برای مردم بیش از ۱۲۰ کشور به ارمغان آورده است.

پایگاه اینترنتی روزنامه «گاردین نیجریه» هم با انتشار مقاله‌ای نوشت که یکی از نکات جذاب ابتکار توسعه جهانی این است که هیچ شرط سیاسی را برای توسعه کشورها مطرح نکرده و تمرکز بر پروژه‌های کوچک و مفید با نتایج سریع است. این ابتکار که ابتکاری مردم محور است، مورد توجه کشورهای جنوب جهانی قرار گرفته است. کشورهای زیادی از جمله نیجریه، از پروژه‌های همکاری مرتبط، سود فراوان برده‌اند.

در حال حاضر، بیش از ۱۳۰ کشور و سازمان بین‌المللی از ابتکار توسعه جهانی حمایت کرده و در همکاری‌های آن شرکت دارند. نزدیک به ۱۰۰ کشور و سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای، با طرف چینی اسناد همکاری در چارچوب این ابتکار را امضا کرده‌اند. «گروه دوستان ابتکار توسعه جهانی» نیز اعضای خود را به ۸۸ کشور گسترش داده است.

CGTN فارسی

سبقت تاریخی خورشید از زغال سنگ در چین؛ صدرنشینی انرژی پاک در ظرفیت برق

انرژی خورشیدی برای نخستین بار در تاریخ صنعت برق چین از نیروگاه‌های زغال‌سنگی پیشی گرفت و به بزرگ‌ترین منبع تولید برق این کشور از نظر ظرفیت نصبی تبدیل شد؛ تحولی که نشان‌دهنده شتاب گرفتن روند گذار چین به سمت انرژی‌های سبز و کم‌کربن است.

بر اساس آمار اداره ملی انرژی چین که اول سپتامبر منتشر شد، ظرفیت نصبی انرژی خورشیدی این کشور تا پایان جولای به ۱,۲۸۶ میلیارد کیلووات رسید و اندکی از ظرفیت نیروگاه‌های زغال‌سنگی با ۱,۲۸۵ میلیارد کیلووات فراتر رفت. نیروگاه‌های فتوولتائیک اکنون ۳۱,۵ درصد از مجموع ظرفیت تولید برق چین را تشکیل می‌دهند.

برای درک ابعاد این ظرفیت، ۱,۲۸۶ میلیارد کیلووات تقریباً معادل ظرفیت ۵۷ سد سده‌ره است. چین همچنین با اختلاف قابل توجه، بزرگ‌ترین ظرفیت خورشیدی جهان را در اختیار دارد؛ ظرفیتی که از ظرفیت خورشیدی کشورهای بزرگی مانند آمریکا، هند و آلمان و حتی مجموع ظرفیت خورشیدی اتحادیه اروپا بیشتر است.

این تحول در ادامه رشد شتابان انرژی‌های تجدیدپذیر در چین طی سال‌های اخیر رخ داده است. در پایان ژوئن ۲۰۲۳، مجموع ظرفیت نصب‌شده انرژی‌های تجدیدپذیر چین برای نخستین بار از ظرفیت نیروگاه‌های زغال‌سنگی عبور کرد. تا سه‌ماهه نخست ۲۰۲۵ نیز مجموع ظرفیت بادی و خورشیدی به ۱,۴۸۲ میلیارد کیلووات رسید که شامل ۵۳۶ میلیون کیلووات انرژی بادی و ۹۴۶ میلیون کیلووات انرژی خورشیدی بود.

یکی از مقام‌های اداره ملی انرژی چین، این تحول را نقطه عطفی در ساختار انرژی این کشور دانست و گفت الگویی که بیش از یک قرن، از زمان شکل‌گیری صنعت برق، برتری زغال‌سنگ را به‌عنوان بزرگ‌ترین منبع برق تضمین کرده بود، اکنون برای نخستین بار شکسته شده است. به گفته این مقام، این اتفاق در ادامه تحول دیگری در نیمه نخست ۲۰۲۶ رخ داده است که طی آن سهم برق تولیدشده از زغال‌سنگ در سبد تولید برق چین به کمتر از ۵۰ درصد کاهش یافت.

تولید برق خورشیدی نیز به سرعت در حال افزایش است. از ژانویه تا جولای ۲۰۲۶، تولید برق فتوولتائیک چین به ۸۰۲,۴ میلیارد کیلووات ساعت رسید که ۱۵,۵ درصد بیشتر از مدت مشابه سال گذشته بود. انرژی خورشیدی در این دوره ۱۳ درصد از کل مصرف برق چین را تأمین کرد؛ به این معنا که بیش از یک‌هشتم برق مصرفی کشور مستقیماً از انرژی خورشیدی تأمین شده است.

با وجود این رشد، ظرفیت نصبی لزوماً به معنای تولید واقعی برق نیست. انرژی خورشیدی به نور روز و شرایط آب‌وهوایی وابسته است و ساعات بهره‌برداری آن همچنان با نیروگاه‌های زغال‌سنگی فاصله دارد. با این حال، تولید خورشیدی می‌تواند در ساعات اوج مصرف نقش مهمی در شبکه برق ایفا کند. برای نمونه، در ۱۰ جولای، زمانی که تقاضای برق چین به رکورد ۱,۵۱۸ میلیارد کیلووات رسید، انرژی خورشیدی بیش از ۳۵ درصد برق مصرفی در ساعات میانی روز را تأمین کرد.

چین همچنین بزرگ‌ترین و رقابتی‌ترین زنجیره صنعتی فتوولتائیک جهان را در اختیار دارد. این کشور بخش عمده تولید جهانی ماژول‌های خورشیدی را انجام می‌دهد و در فناوری‌های مختلف سلول‌های خورشیدی، از جمله سلول‌های سیلیکونی کریستالی و فناوری‌های نسل جدید مانند پروسکایت، سرمایه‌گذاری کرده است.

در دوره پانزدهمین برنامه پنج‌ساله چین از ۲۰۲۶ تا ۲۰۳۰ نیز توسعه مدل‌های جدید تولید برق خورشیدی در دستور کار قرار دارد. سامانه‌های یکپارچه فتوولتائیک و ذخیره‌ساز، نیروگاه‌های ترکیبی خورشیدی و حرارتی و تولید هیدروژن با استفاده از انرژی خورشیدی از جمله این طرح‌ها هستند.

هدف این است که انرژی خورشیدی از منبعی وابسته به شرایط آب‌وهوایی به منبعی قابل پیش‌بینی‌تر و قابل اتکاتر تبدیل شود تا برق تولیدشده بتواند با ثبات بیشتر در شبکه منتقل و مصرف شود.

CGTN فارسی